

متن پرسش

سلام و وقت بخیر خدمت استاد و معلم گرامی: یک مورد مشکلی بود خواستم از شما راهنمایی بگیرم. ما در جوی کار می کنیم که عموماً افراد مومن و انقلابی هستند و تلاش برای حل مشکلی از مملکت دارند، اینکه خیلی مادی نباشند و تلاش و همتشان برای رفع مشکل و یا پیشبرد طرح و هدفی در کشور باشه در خیلی از این همکاران دیده می شود. موردی که هست افرادی در مجموعه هستند که خود را با کار تعریف می کنند (همین کارهایی که ذکر شد) و تعادل تهذیب، تحصیل، ورزش و یا بگوئیم خانواده، کار، ارتباط با خدا را ندارند. برای مثال اشخاصی بدون چشمداشت مادی خاص و یا با اندک ضرورت آن که از صبح ساعت ۷ دنبال کارها باشه تا ساعت ۹-۱۰ شب. بقول خودشون کار زیاد و فرصت کم است و ۲۴ ساعت زمان کمی برای یک روز است و مشکلات و کارها بسیار زیاد هستند. این افراد خودشون رو در کار غرق می کنند، نماز رو به سرعت برگزار می کنند، برنامه عبادی خاصی از ایشان نمی بینی ولی از لحاظ کاری و در جامعه در تراز بالایی قرار دارند. خواستم حضرت عالی بیانی و سخنی بفرمایید برای چنین افرادی و ماهایی که شاید بعضی اوقات برنامه زندگیمون از حالت تعادل خارج میشه و به این سمت کشیده میشه چراغ راه همیشگی و راهنما باشه. با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید اگر رابطه مان را با خداوند در میدان گسترده رحمت به او مدّ نظر قرار دهیم و در ظرائف عبادات و رعایت خانواده و ارحام در حدّ متعادل وارد شویم، نتایج بهتر و پایدارتری می گیریم. سادگی و قناعت بسیار خوب، ولی سخت گیری به خود و خانواده، نه. موفق باشید